

Р Е Ш Е Н И Е

№ 326

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 декември 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на четиринадесети декември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №348 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област против решение №230 от 27.09.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №248 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2301523 от 24.01.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „Ворошилов груп“ ЕООД, гр. София с ЕИК по БУЛСТАТ 200949034, като наложено на основание 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) административно наказание „имуществена санкция“ за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ е намалено от 1500 (хиляда и петстотин) лв. на 300 (триста) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Радомир е неправилно тъй като не са били налице основания случая да бъде преквалифициран като маловажен - касационно основание по чл.348, ал.1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени атакуваното решение, като реши въпроса по същество чрез потвърждаване на процесното НП в първоначалния му вид. В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, Ворошилов груп“ ЕООД в съдебно заседание се представлява от адвокат Х.. Възразява срещу жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, тъй като предпоставки за третиране на случая като маловажен не са били налице.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства за установяване на обстоятелства във връзка с посочените касационни основания.

Разгледана по същество жалбата за касиране на първоинстанционното решение е основателна, като съображенията за това са следните:

Районен съд - Радомир е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна описаното в НП нарушение е прието за безспорно установено и съответно правилно квалифицирано. При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и 57, ал. 1 от ЗАНН, от компетентни органи и без допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничаващи правото на защита на наказаното лице. По отношение на наложеното административно наказание районния съд е приел, че правилно квалифицираното нарушение следва да бъде санкционирано на основание привилегирования състав на чл. 415в от КТ, поради наличие на предпоставки за третиране на случая като маловажен.

Въпреки наличие на неустановени от районния съд процесуални пороци, поради изричното правило на чл. 218, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН, в настоящата проверка касационният съд се ограничава само със подадената жалба и обсъждане на посочените в нея пороци на атакувания съдебен акт, споделяни и от позицията на прокуратурата.

В решението си районния съд е приел, че ответника в настоящото производство е осъществил състав на нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, но санкцията е следвало да бъде наложена по реда на чл. 415в от КТ, поради наличие на предпоставките за това, а именно - нарушението е отстранено веднага след неговото установяване, като от същото не са произтекли вредни последици за работника или служителя. Настоящия съд не споделя доводите на районния съд, тъй като намира, че предпоставки за приложение и санкция по чл. 415в от КТ не са били налице.

Неправилен е извода на районния съд, поради което неправилно е приложен материалния закон.

Извършеното от ответника в настоящото производство нарушение не отговаря на критериите за квалифициране на нарушението като такова по чл. 415в от КТ. Предпоставките деянието да може да се третира като маловажно са наличие на два основни признака: нарушението да може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда на КТ, както и от него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. От представените и събрани по делото доказателства не може да се направи безсъмнен извод за наличие на основните признаци на маловажност. При направен в мотивите на решението отказ да кредитира показанията на свидетелите Вълчева и Вълчев и извод за противоречието им изцяло с приложените по делото писмени доказателства, районния съд неправилно е приел, че са налице предпоставки за привилегироване на нарушителя. Настоящата инстанция също намира показанията на двамата свидетели цитирани по горе за неправдоподобни и противоречащи на останалите доказателства по делото. След преценка на приложението на материалния закон съобразно изискването на чл. 220 от АПК – въз основа на фактите, установени от първата инстанция, касационния съд намира, че Районен съд – Радомир неправилно е анализирал събраните по делото доказателства, след което е приел случая за маловажен. Именно поради установеното от първоинстанционния съд противоречие между свидетелските показания и писмените доказателства, противоречие между данните от попълнената от лицето трудова справка и условията на представения, сключен в деня на проверката трудов договор, поправката на датата в извадката от книгата за инструктаж срещу номер №73 и заявлението на Вълчева, че подписа там е неин, въпреки твърдението и че в същия ден не е престирала работна сила (но се оказва е била инструктирана), няма основание да се направи извод за наличие на предпоставки за приложение на чл. 415в от КТ. Този извод е най-вече по отношение на второто от двете кумулативно необходими условия за преценка за маловажност на деянието – липса на вредоносно последици за работника или служителя – тъй като не е безспорно, че времето, през което лицето е престирало работна сила в нарушение на правилата на КТ е било в рамките на един ден. По делото не се спори относно факта, че трудовия договор е сключен след проверката, което съобразено с гореизложеното означава, че лицето е допуснато до работа и без да му е връчен екземпляр от трудовия договор. Престирането на работна сила без трудов договор, неминуемо влече след себе си вредоносни последици за работника, свързани с трудовите му и осигурителни права. Което от своя страна прави невъзможно квалифицирането на деянието като маловажно при така установеното първата инстанция от фактическа страна.

Предвид всичко гореизложено, тъй като е налице съответна позиция и на Окръжна прокуратура – Перник, настоящата инстанция намира, че поради неправилно приложение на

материалния закон, атакуваното решение следва да бъде отменено, като процесното наказателно постановление бъде потвърдено в първоначалния му вид с определения в него размер на наказанието.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №230 от 27.09.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №248 по описа на съда за 2011 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-2301523 от 24.01.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу „Ворошилов груп“ ЕООД, гр. София, като за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание 414, ал. 3 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.